

۱۸۵ - ای دوستان

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۸۵ - ای دوستان

ای دوستان، هر چند بجسم از آستان یزدان دور و مهجورید ولی الحمد لله بجان و دل و روح حاضر و زائید جان جویانست و دل در طواف آستان و روح از این شروح پر فتوح این چه نعمتی است و این چه موهبت که جمیع نقاط ارض حکم نقطه واحده یافته و جمیع بقاع سمت بقعه واحده جسته شرق دست در آغوش غرب نموده و جنوب و شمال معانقه و مصافحه کرده کل در ظلّ خیمه الهیه در آمده و سدره منتهی بر جمیع آفاق سایه افکنده. لهذا باید بشکرانه خداوند یگانه پردازیم و چنین موهبتی را هدر ندهیم و بی اثر و ثمر نگذاریم و اثر و ثمر اکتساب کالاتی است که زینت بخش حقیقت انسانی است و آن یگانگی و ترک بیگانگی و آزادگی از منافع و افکار شخصیّه است. جمیع فکر را محوّل بترقی عموم نمائید و در انتظام حال کافّه نفوس و تهذیب اخلاق بکوشید و بصفات رحمانیت متّصف گردید تا اخلاق تعدیل نگردد و خصائل و فضائل انسانی جلوه نماید دلبر عزّت ابدیه رخ نگشاید.

ORIGINAL

AUDIO